

TISKOVÁ ZPRÁVA

Hana Purkrábková, Karel Pauzer / Vidět život

Galerie U Bílého jednorozce v Klatovech

25. 6. - 28. 8. 2016

Kurátor výstavy: Michal Lazorčík

Výstava Vidět život seznamuje návštěvníky s tvorbou dvou výrazných umělců, v jejichž práci představuje jeden z hlavních výrazových prostředků hlína, která se dá tvarovat a opakovaně předělávat. Vypalováním hlíny vznikají následně pevné tvary v podobách plastik v přirozených nebo polychromovaných barvách, které uvádějí do života lidi, zvířata, rostliny a různé přírodní útvary v jedinečném autorském pohledu. Plastiky po svém stvoření jako by začínaly žít vlastním životem. Oba autoři čerpají náměty své tvorby z lidí, zvířat a přírodních dějů. Také proto výstava nese název Vidět život. A také proto, že univerzální téma života okolo nás je jejich hlavní inspirací.

Díla Hany Purkrábkové a Karla Pauzera byla v minulosti v prostorách GKK vystavena pouze v menších částech nebo byly vystaveny jednotlivé plastiky jako součást kolektivních výstav. Návštěvníci výstavy tak mají možnost poprvé v GKK zhlédnout dílo obou autorů ve větších celcích, které pro výstavní prostory nainstalovali samotní umělci. Jsme velmi rádi, že jsme tuto výstavu mohli připravit v roce, kdy se oba umělci dožívají krásných 80 let.

Michal Lazorčík

Hana Purkrábková - životopis

Po ukončení základní školy v Táboře studovala v letech 1951–1955 na Střední průmyslové škole keramické v **Bechyni**. Škola pod vedením chemika Ing. Petrů měla v té době vynikající pedagogický sbor (vedoucí výtvarného odboru akad. sochař prof. Bohumil Dobiáš) a vyznačovala se liberální atmosférou. Odtud byla přijata na Vysokou školu uměleckoprůmyslovou v Praze do ateliéru profesora Jana Kavana, kde se seznámila s Karlem Pauzerem.

Po absolvování školy v roce 1961 byla zaměstnána v keramické dílně Ústředí uměleckých řemesel ve Štěchovicích (dříve podnik rodiny Davidových) a až do roku 1969 zde realizovala i svou volnou tvorbu.

V letech 1962–1969 se zúčastnila několika výstav mladých výtvarníků v Praze, Mezinárodního keramického symposia ve Špálově galerii, výstavy v Amsterdamu a důležité výstavy Nová figurace v Máněsu.

Od roku 1969 se zabývá pouze volnou tvorbou v ateliéru, který vybudovali společně s Karlem Pauzerem v Brunšově. V období normalizace vystavovala převážně keramiku a ojediněle sochy na společných výstavách, její první autorská výstava (společně s V. Boudníkovou) se konala r. 1977 v Týně nad Vltavou, autorská výstava s Karlem Pauzerem se uskutečnila až v roce 1988 (Atrium Praha). Zúčastnila se neoficiálních výstav v 80. letech a podílela se na sborníku „Šedá cihla“, vydaném Jazzovou sekcí roku 1985. V roce 1986 obdržela zlatou

medaili na Mezinárodní výstavě keramiky v Gualdo Tadino v Itálii. Od roku 1991 je členkou obnovené Umělecké besedy. Žije a pracuje v Brunšově.

Karel Pauzer – životopis

Od raného mládí ho zajímala příroda a za prázdninových pobytů na venkově kreslí a modeluje z hlíny. V keramické dílně rodiny Davidových ve Štěchovicích^[1] si vyzkoušel základní pracovní techniky již ve dvanácti letech a později si postavil ivlastní keramickou pec.

V letech 1951-55 studoval na Vyšší škole uměleckého průmyslu na Vinohradech a na Průmyslové škole bytové tvorby na Žižkově. Roku 1955 byl přijat na VŠUP, obor stavební keramika, do sochařského ateliéru prof. Jana Kavana a seznámil se zde se svou ženou Hanou Purkrábkovou. Školu ukončil r. 1961 a po absolvování vojenské služby (1961-63) se účastní skupinových výstav mladých výtvarníků v letech 1966 až 1968, roku 1969 důležité výstavy Nová figurace (Mánes, Praha, Dům umění města Brna) a výtvarné akce Socha a město v Liberci.

Na autorské výstavě (1969) ve Špálově galerii v Praze představuje reprezentativní soubor témat, která pak rozvíjí v následující tvorbě.

Po roce 1970 je bez registrace v normalizačním Svazu výtvarných umělců zbaven možnosti vystavovat a v nedobrovolné izolaci proto v letech 1971 – 1989 pracuje jako restaurátor při záchraně plastik v oblasti severočeské hnědouhelné pánve. Koncem osmdesátých let se účastní řady proslulých neoficiálních výstav (Galerie H, Vojanovy sady, Forum 1988) a podílí se na sborníku „Šedá cihla“, vydaném s podporou Jazzové sekce.

Roku 1987 se stává členem Nové skupiny výtvarníků (členská výstava 1990, MK Praha), v roce 1990 obnovené Umělecké besedy (první výstava 1992, Mánes, Praha) a v roce 1991 sdružení výtvarníků Lipany (Galerie Fronta, Praha 1991).

Karel Pauzer žije a pracuje v Brunšově.